

November 2018

*En fin adventstid
och jul tillönskas alla*

www.fotoakuten.se

Kalkbladet

Tack för ljuset

Jag vandrar genom kyrkogården och det är allhelgonahelg. I mörkret trevar jag mig fram och ser alla ljusen som brinner på gravarna. Alla små ljuslågor som tillsammans lyser upp mörkret. I minneslunden står flera ljus i en stor ring och det blir för mig en symbol för ett hopp om att ljuset alltid ska lysa för oss. Jag blir varm i hjärtat över gemenskapen och drabbas samtidigt av en stor sorg för alla förluster, med tårar i ögonen går jag mot bilen och mörkret känns kompakt runt om mig. När jag sätter mig i bilen igen tänker jag att nu ska jag börja vandringen mot Betlehem och stallet med Jesusbarnet, för aldrig har jag känt ett större behov av ljuset, värmen och friden som kommer från julkrubbans sken.

En Gud som aldrig ger upp

Efter en höst som skrämt mig då det känts som att egoism och fördomar har fått härja fritt och önskan om medmännisklighet har blivit bemött med likgiltighet så är det som om mörkret har sökt sig in i mörken på mig. Som att jag känner mig lite frostskladad efter alla kyliga och isiga vindar som blåst. När jag kommer hem så tänds jag alla stearinljus och värmeljus som står framme och gör mig en varm kopp te. Under varma filten tackar jag Gud för att jag har ett ljus som kan leda mig framåt och hemåt och att jag tror på en Gud som aldrig ger upp. Det är julkrubbans budskap att ljuset måste få fortsätta lysa och för kärlekens skull kommer Jesus till oss mitt i vår verklighet. Så jag vet inte hur det blir med allt som hör julen till, adventsglög, julklappar, julpyssel m.m. Vet bara att jag kommer att söka värmen och friden och sitta vid julkrubban och sjunga för full hals med i julsångerna. Julpsalmernas budskap ska jublande sjungas in i mörken så att det finns kraft och mod att stå upp och stå emot de isiga vindar som blåser. Jag hoppas att vi är många som hämtar ljuset och kärleken från julkrubban och Jesusbarnet.

Catharina Larsson

Han kommer med ett sällsamt bud från kärlekens och nådens Gud att bringa till de sina.

Så öppna hjärtats tempelhus och låt hans rika, fulla ljus därinne klart få skina.

Då blir Guds under sett och känt – det är advent, det är advent!

(Sv.Ps 109:3)

Sammanställning och layout: Margareta Hector

Innehållsrikt Höstglöd i Umeå

Kvinnor i Svenska kyrkans möte för ordförande/kontaktpersoner i stiftens ägde i år rum på Strömbäcks folkhögskola den 28-29 september.

Vi var 20 kvinnor som fick ett intensivt dygn, väl förberett av Luleå stiftsgrupp. Vi möttes av fint väder efter en av de första nätterna med ordentlig nattfrost.

Mötet inleddes fredag eftermiddag med att *Hanna Stenström*, refererade en artikel i Svensk kyrkotidning om hur nationalistiska strömningar i Europa påverkar kvinnor, läs gärna mer om detta på www.kvinnatillkvinna.se. Därefter rapporterade *Berit Horned* från vår Jämställdhetsgrupp. De arbetar med att hitta en form för utbildning av förtroendevalda kvinnor.

Efter middagen samlades vi för att dela med oss av vad som sker i stiftsgrupperna. Det finns mycket att bli inspirerad av. Kvällen avslutades med musikalisk soaré och aftonbön i folkhögskolans vackra kyrka.

Fredskors och fredsmässa

Efter lördagens frukost gick vi på pilgrimsvandring runt Strömbäcks folkhögskola. Ledda av *Gunilla Bäckström* gick vi i tystnad med fredskorset i täten till kyrkan där vi firade fredsmässa ledd av *Inger Boman*.

Några strofer från denna mässa

”Lägg i varandras händer fred och bär den som en fågel och skydda den som om den var ett ljus när stormen råder.

Lägg i varandras händer fred, som bröd vi fått att dela.

I skörheten vi delar liv. Vår uppgift är att hela.

Lägg Kristus i varandras famn, han är vårt hopp, vår framtid.

Bär ut Guds ord, ge fred en chans och dela den för alltid.”

Lördagen avslutades med att vi fick lyssna till Feministeologiska gruppen i Umeå. Kvinnorna i gruppen redogjorde för sin läsning av Gunilla Thorgrens bok *”Guds oskyldiga revben.”* Vi fick höra upplysande berättelser om hur kristna kvinnor förminskats men också hur de kämpat för utveckling och självständighet. Väldigt spännande!

Text och foto: *Berit Larsson*

Inspirationshelg på Vårsta

Varje höst inbjuder föreningen till en Inspirationshelg på Vårsta diakonigård i Härnösand. Den 1-2 september, mötte vi *Victoria Rudebark* från Glasgow och Timrå, för inspiration och gemenskap. Det blev en helg i dialog för oss 12 deltagare, med kunskap, sång, reflektion och andakt.

Ordet Inspiration (av latin *inspiro*, inblåsa, väcka liv i), betyder ett stimuli som sätter igång mental verksamhet, enligt ordboken. Och det stämde till 100 % denna helg!

Ionas betydelse

Victoria vägledde oss in i begreppet Iona. Det är både en ö utanför skotska kusten och en rörelse med deltagare från olika kristna samfund.

Sensus Stockholm beskriver platsen så här: Iona är en liten ö utanför den skotska västkusten som kommit att spela en viktig roll i den världsvida kyrkans arbete med freds- och rättvisefrågor men också med ekumenik och gudstjänstutveckling. 1938 bildades här en ekumenisk komunitet då man också återuppbyggde det kloster, The Iona Abbey, som grundades på platsen redan år 563.

Varje år reser tusentals kristna från olika delar av världen till Iona för att leva tillsammans, samtala, fira gudstjänst, sjunga och pilgrimsvandra. Komuniteten har medlemmar i hela världen och huvudkontoret ligger i Glasgow där man bland annat sprider sina metoder och sånger via det egna förlaget *Wild Goose Publications*.

Victoria Rudebark

Rörelsen innebär att

- * möta nya sånger och liturgier*
- * lära av människor från andra samfund och länder*
- * leva i en gemenskap där gudstjänst & vardagens arbete går hand i hand, vi lever på veckan som vi predikat på helgen.*

Iona-metodiken är att arbeta och be tillsammans, vandra och lära tillsammans.

Att sjunga ger texter en större tydlighet i sitt budskap, stärker minnet, helar, skapar gemenskap och berör känslorna. Sången är viktig i liturgin och John Bell har skapat många musikstycken, flera av dem har översatts till svenska av Victoria. Under helgen sjöng vi flera sådana sånger.

Bibelns kvinnor

Vi arbetade också med Bibelns kvinnor Eva i Eden, äktenskapsbryterskan, Moses syster Miriam och kvinnan med blödningar genom att välja bilder, pröva våra föreställningar och diskutera med varandra. Vi människor är flerdimensionella.

Det var en rolig övning som visade att vi tänker både lika och olika och att alla perspektiv kan vara sanna och rymmas i samma människa.

Bordsbön, meditation och andakt

Lördagskvällen avslutades traditionsenligt med meditation och bön i ring till levande ljus i Växthuset.

Catharina Larsson tog oss med på en litterär skogsvandring som innehöll både avsked, tacksamhet och betydelsen av att vara i nuet.

På söndagen ledde Victoria oss i en andakt i trädgården, i den fantastiska sensommardagen. Det blev en stund av växelverkan med gruppen i både sång och reflektion.

*”Det finns människor
som kommer in i våra liv
Och lämnar det igen*

*Det finns också människor
som stannar en stund
och lämnar fotspår i våra hjärtan*

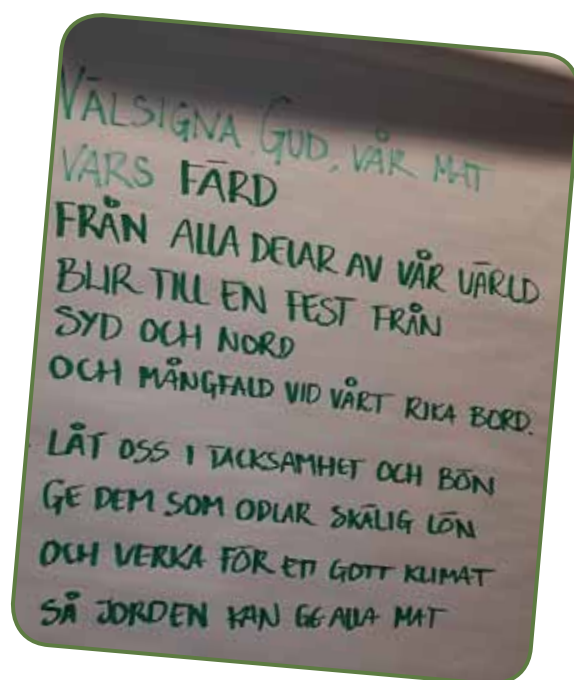
Och vi blir aldrig desamma”

Flera gånger under Inspirationshelgen återkom vi till bordsbönen. Victoria gav oss flera sådana böner som vi återkom till under helgen. Bordsbönen samlar oss inför måltiden och ger den en vidgad betydelse.

Text och bilder: *Marianne Staaf-Gälldin*

Victoria hjälper också grupper att ordna besök på Iona.

Hon nås på krabedur@gmail.com

Årsmöte lördag 16 mars 2019 i Sundsvall klockan 11-15 med årsmötesförhandlingar och intressant föredrag. Kallelse kommer med Kalkbladet i februari.

Vi dansade en vecka i Barcelona

Sista veckan i september flög vi till Barcelona för att under en vecka delta i cirkeldans och kulturupplevelser. Under inspirerande ledning av *Marie-Louise von Malmborg* dansade och levde en grupp på 15 kvinnor från Sverige, tillsammans på klostret Sant Felipe Neri.

Veckans höjdpunkter

- * *Danserna Walking the land och Here in the now*
- * *Besök på Sagrada Familia*
- * *Flamenco- och tapasafton*
- * *Besöket hos den svarta madonnan på berget Mont Serrat*

Genom cirkeldansen tog vi oss in i våra inre rum, skapade gemenskap och upptäckte mer av cirkeldansens helande kraft och möjligheter.

Moder Jord och elementen

Genom varje andetag kan vi lämna det som varit och skapa ett nytt nu och ett nytt liv. Musiken och texternas budskap förstärkte den upplevelsen ytterligare. Det är helheten av rörelse, cirkeln, musik och text som ger den finaste upplevelsen och meningsfulla budskap. Texterna och koreografin handlar ofta om Moder Jord och elementen, kärlek, hopp, liv och tro.

Med vinrankesteg och hoppsteg dansade vi i cirkeln koreografier som *Protect the water, Amen, Signore, The water running, Frihet, Elddansen*.

Vi upplevde också kulturen i Barcelona med besök på olika platser. En dag tillbringade vi också på stranden med bad i Medelhavet.

Text: *Marianne Wasend, Marianne Staaf-Gälldin*. Bild: *Marianne Staaf-Gälldin*

Marie-Louise von Malmborg leder också cirkeldans eller helande dans i Sverige. I januari 2019 startar hon under fyra helger en ny omgång dansledarutbildning inom cirkeldans på Vadstena Folkhögskola.

Hanna – mamma och sömmerska

Jag har under många år fascinerats av kvinnorna som finns i Bibeln och har haft studiecirkelar med temat ”Kvinnor läser om kvinnor i Bibeln”. Mycket har förändrats genom årtusenden men ändå kan vi möta en annan kvinna i texterna och känna igen oss i hennes kamp, uppoffringar och glädje.

Hanna möter vi i Första Samuellsboken eftersom hon är mamma till Samuel som blir domare och profet och landets ledare innan man får sin första kung Saul. De två första kapitlen berättar om Hanna som är gift med Elkana som älskar henne, men hon får inga barn medan den andra frun Peninna får flera. Peninna retar Hanna och förödmjukar henne så ofta hon kan och Elkana tycker att Hanna borde vara nöjd som har honom och han borde vara mer värd än tio söner. Hanna är förtvivlad och när familjen beger sig till templet i Shilo så blir det outhärdligt när Peninna och hennes barn får flera bitar av offerköttet och Hanna får en enda. Jag kan se framför mig hur Peninna tittar på henne med överlägsen blick och hur ensam Hanna måste ha känt sig

Syr en ny mantel varje år

Hanna ber till Gud om hjälp så innerligt att Eli vid templet tror att hon är berusad och hon lovar Gud att om hon får en son så ska hon låta honom växa upp bland prästerna i Shilo. Hanna blir gravid och föder en son, men har svårt att lämna honom från sig med ursäkten att han måste bli avvand först. Att bli avvand från bröstet tror man tog tre år. Så sina första tre år får Samuel växa upp med sin familj sedan går Hanna och Elkana med Samuel till templet och lämnar honom där. Hanna sjunger sen en lovsång som börjar med versen *”Mitt hjärta jublar över Herren, jag kan bära huvudet högt. Jag kan skratta åt mina fiender i glädje över att du har räddat mig”* (1 Sam 2:1) Det låter som någon som fått revansch och fått stoltheten tillbaka.

Varje år kommer Hanna med en mantel till sin son, hon syr honom en ny allt eftersom han växer. Samuel växer upp till en bra och förständig man trots att vissa av prästerna ska ha varit onda män. Kanske är det hans mammas omsorg som värmer honom, vetskapen om att

hon tänker på honom och vill honom väl. Manteln blir det synliga tecknet på en mammas kärlek som han kan svepa om sig under kyliga nätter. Det enda vi sedan får vet om Hanna är att hon får fler barn, tre söner och två döttrar.

Omsorg och omtanke bakom mjuka klappar

Hanna betyder mycket för mig. Jag är själv barnlös och vet hur ensam och utstött man kan känna sig. Jag har suttit tyst runt matbord och hört hur andra berättat roliga anekdoter om sina barn och livet som mamma medan jag känt medlidsamma blickar. Men det är också sömmerskan Hanna som jag tycker är intressant. Det textila hantverket värderas lågt och uppskattas inte idag så högt som det borde. Förr var man beroende av kvinnans förmåga att kunna förse familjen och gården med textil och kläder. Många gånger kan vantar, dukar och trasmattor också berätta om omsorg och omtanke likt Hanna.

Jag tänker på min farmor som bodde tjugofem mil ifrån oss och som vi inte träffade så ofta, men varje jul fick vi barn två mjuka julklappar av henne som bestod av ett par raggsockor och ett par Lovikkavantar. Jag fick dem med röd-gula broderier och mina tre bröder med blå-gröna broderier. Vantarna var hårda, snäva och stickiga, men man visste att det var bara att sätta på sig dem, gå ut i snön och gräva snögrottor eller göra snölyktor. Man kom in med de blöta vantarna som fick torka på elementet och efter det var mjuka, hoptovade och passade perfekt till den egna handen. Jag tänker nu på detta med så mycket värme och kärlek, att farmor satt och tänkte på oss, visade omsorg och höll oss varma under den kalla vintern. Ett par raggsockor har jag kvar som ligger längst bak i garderoben, för värdefulla för att användas berättar de om en älskad farmor och hennes barnbarn. Varje maska är fylld med omsorg, värme och kärlek.

Catharina Larsson

På spaning efter Kvinnor i Svenska kyrkan

På eftermiddagen den 27 oktober tar jag tåget från Östersund för att åka norrut. Jag är på väg till Umeå för Höstglöd och styrelsesammanträde. Liksom övriga styrelsemedlemmar behöver jag åka en dag i förväg för att hinna fram i tid.

Inger Boman, vår styrelseledamot i Umeå, har generöst erbjudit mig natthärbärge. Jag blir väl omhändertagen och sover gott till nästa morgon då resten av styrelsen, som åkt nattåg från skilda delar av Sverige, anländer till huset.

Inger och hennes make Mats har dukat upp en härlig västerbottnisk frukost med fantastisk gröt och rårörda lingon, hembakt bröd, riktigt tunnbröd, suosas på lax och jag vet inte allt!

Vid frukostbordet blir det ett väldigt intressant samtal om mödrar och förmödrar! Om det är den goda maten, det vackra tyget på kökssoffan eller den tidiga timmen som sätter i gång oss är jag osäker på men härligt var det med detta prat!

Berit Larsson

Bokcirkel i Härnösand

Eftersom antal deltagare i cirkeln har ökat så fick senaste mötet inledas med en kort presentation innan boken och det kapitlet som vi skulle läsa till detta möte presenterades.

”*Ilska*” och ”*Jämställdhet*” är en del i boken som ger oändliga diskussioner. Vi talade om helig vrede och då kanske man kan reagera och protestera samt belysa orättvisor och orättfärdigheter. Samtalet kom in på hur svårt det är när man själv hamnar i en sådan situation och ser hur mycket aggressivitet och ilska som finns. I varje diskussion försöker vi koppla till oss själva, vad vi har upplevt och varit med om. Vilket är viktigt för att förstå och agera bättre med varandra.

Nästa träff ska vi ta upp ”*Jämställdhet*”. Tiden försvann och vi har bara hunnit diskutera ”*ilskadelen*”. Bokcirkelns träff ger oss motivation och lust att fortsätta läsa och se fram mot nästa möte.

Mery Sauni

Tankar om meditation

I min församling Säbrå, som ingår i Härnösands pastorat, finns sedan en rad år tillbaka meditation med andliga övningar enligt Ignatius av Loyola. Han var en spansk jesuitmunk som levde och verkade under första hälften av 1500-talet. I skrifter som återger hans idéer kan man läsa att han utformade övningar med syfte att de ska ge tillfälle att komma underfund med Guds vilja med ens liv. Trots att det är ett bra tag i år räknat, sedan han var verksam, så ter sig hans övningar fullt relevanta i vår tid.

Lyssna och reflektera

I korthet går övningarna till så att någon ledare läser en kort text, i regel en bibeltext, och vi deltagare lyssnar under tystnad. Samma text blir läst sammanlagt fyra gånger med en vägledande fråga till reflektion mellan varje läsning. Frågorna handlar om vilka tankar och vilka känslor som väcks hos mig när jag lyssnar. Jag har möjlighet att kort delge gruppen mina tankar och känslor om jag vill. Om jag vill hålla upplevelserna för mig själv så är rådet att bara säga ”pass”. Det är en stund av andlig stillhet och ro utan några pekpinnar för rätt eller fel tolkning av det man hört.

Så händer det när jag sitter där att jag kan komma på att jag gått in i prestationskrav. Det har ju ställts en fråga. Precis som att jag med automatik då får för mig att det är oartigt eller fel att inte svara. Helst också hitta något djupt eller snillrikt att delge gruppen, det vill säga briljera lite. I stillheten får jag chansen att tänka efter för vem och för vad. Det finns situationer då jag har nytta av mina prestationskrav men inte i meditationen. Så tack vare en munks tankar och känslor på 1500-talet så har jag nu möjlighet att via hans övningar bli mer medveten om min benägenhet att känna prestationskrav även i situationer där det inte behövs. Med vår tids vokabulär så brukar vi säga att det ger ökad självkännet. För mig kan det mycket väl vara liktydigt med att komma underfund med Guds vilja med mitt liv.

Sara Andersson

Våreld med årsmöte 2019

Våreld med årsmöte för hela landet förbereds av Kvinnor i Svenska kyrkans styrelse i Härnösand.

Mötet kommer att äga rum i Marielundskyrkan i Östersund den 3-5 maj 2019. **OBS! Nytt datum.**

Ingrid Grahn, Catharina Larsson och Berit Larsson ingår i planeringsgruppen. Vår utgångspunkt vid planeringen har varit föreningens gemensamma tema ”*Tala så att andra lyssnar och förstår*” och något utifrån metoo-rörelsen. Det blir föredrag, andakter, dans, musik och samtal och kanske en kort pilgrimsvandring och årsmöte förstås.

Programmet ska vara klart till mitten av december i år.

Berit Larsson

Styrelsen fångad på bild vid styrelsemötet i oktober

Från vänster: *Mery Sauni, Catharina Larsson, Ewy Hägglund, Priscilda Helenius och Berit Larsson.*

På bilden saknas Marianne Staaf-Gälldin, som tog fotot.

Här når du Kvinnor i Svenska kyrkan, Härnösands stift

Styrelsen:

Marianne Staaf-Gälldin, Sundsvall, tel. 076 - 830 82 66

Catharina Larsson, Oviken, tel. 070 - 291 28 62

Berit Larsson, Frösön, tel. 070 - 230 95 57

Priscilda Helenius, Sundsvall, 073 - 040 83 98

Mery Sauni, Härnösand, 070 - 389 53 90

Ewy Hägglund, Sundsvall, 073 - 050 06 07